

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเชิงบูรณาการ โดยใช้แนวคิดวรรณคดีเป็นฐานร่วมกับ
รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

The Development of Integrated Thai Language Learning Achievement Using a Literature-Based Approach with Learning Management Model Based on Positive Psychology Approach PERMA for Matthayomsuksa 3 Students

กาญจนา วงศ์กรด* และกาญจนา วิชญาปกรณ์

Kanchana Wongkrod* and Kanchana Witchayapakorn

ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000

Department of Education, Faculty of Education, Naresuan University, Mueang, Phitsanulok 65000, Thailand

*Corresponding author, e-mail: kanchanaw62@nu.ac.th

(Received: Apr 19, 2021; Revised: Jun 18, 2021; Accepted: Jun 26, 2021)

บทคัดย่อ

ปัญหาด้านการจัดการเรียนรู้และสุขภาวะของนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีสภาวะเชิงลบและขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จึงวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการ โดยใช้แนวคิดวรรณคดีเป็นฐานร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการ โดยใช้แนวคิดวรรณคดีเป็นฐานร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ จังหวัดสุโขทัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 37 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์และแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยอธิบายได้ว่าการเชื่อมโยงแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวกกับการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยนำเนื้อหาวรรณคดีมาเป็นแกนกลางในการเรียนรู้เป็นการบูรณาการความรู้ทางภาษาไทยและจิตวิทยาเชิงบวกที่สามารถพัฒนาผู้เรียนทั้งทางสติปัญญาและจิตใจ ช่วยเสริมสร้างสุขภาวะของผู้เรียนให้มีความสุขในการเรียนรู้ ส่งผลให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้ ภาษาเชิงบูรณาการ วรรณคดีเป็นฐาน จิตวิทยาเชิงบวก

Abstract

Problems in learning management and students' well being resulted in students' negative state and lack of motivation to learn which were important factors affecting student achievement. Therefore, the objectives of this research were 1) to compare the learning achievement of integrated Thai language learning using a literature-based approach with learning management model based on positive psychology approach PERMA for Matthayomsuksa 3 students 2) to compare of the learning achievement after an integrated Thai language learning using a literature-based approach with learning management model based on positive psychology approach PERMA comparing with the criteria of 80 percentage 3) to study the satisfaction towards learning management. The sample consisted of 37 students of Matthayomsuksa 3/1 from the 2nd semester in the academic year 2020 at Thungsaliachanupatham School, Sukhothai Province. The research instruments were lesson plans, learning achievement tests, and satisfaction questionnaires.

The descriptive statistics for data analysis were mean, standard deviation, and t-test. The results showed that the student had a statistically significantly higher learning achievement than before at the 0.05 level and learning achievement was higher than the criteria of 80 percent at the significant level of 0.05. The students' satisfaction toward learning management was at the highest level. The results explained that linking the concept of positive psychology with learning management in Thai language by applying the content of literature as the center of learning was the integration of Thai language knowledge and positive psychology that can develop students both intellectually and mentally. It enhanced the students' well being and happiness in learning, which resulted in higher learning efficiency.

Keywords: Learning Management, Integrated language, Literature-based approach, Positive psychology

บทนำ

แนวคิดการจัดการศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) คือ “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21” นั้น Onthanee (2020) ได้อธิบายว่า การพัฒนาหลักสูตรเพื่อนำพาการศึกษาให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา คือ ต้องปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ในการพัฒนาหลักสูตรแล้วออกแบบองค์ประกอบทั้งหมดของหลักสูตรแกนกลางให้ยึดโยงกับเป้าหมายในการพัฒนาทักษะและความรู้เชิงบูรณาการที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ให้มีความสำคัญกับความรู้เชิงบูรณาการ รวมถึงปรับลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหา การจัดการศึกษาตามหลักสูตรจะต้องมีความยืดหยุ่น สร้างสรรค์ จะมีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างให้เกิดคุณลักษณะของผู้เรียนที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

ภาษาเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ย่อมมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง ความสำคัญดังกล่าวนี้ เห็นได้จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านทักษะถึง 3 สาระ ซึ่งประกอบด้วย สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด โดยต้องมีการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม (Ministry of Education, 2009) จะเห็นได้ว่า การกำหนดสาระการเรียนรู้ดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อการบูรณาการอย่างยิ่ง แต่ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยส่วนใหญ่มักออกแบบหน่วยการเรียนรู้ตามลำดับสาระการเรียนรู้ ทำให้เนื้อหาสาระที่ต้องสอนในรายวิชาภาษาไทยมีจำนวนมาก และด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด (COVID-19) ได้ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อการศึกษาค้นคว้าทำให้สถานศึกษาต้องเปิดเรียนล่าช้ากว่าปกติจึงมีระยะเวลาในการเรียนการสอนน้อยลง หากครูผู้สอนไม่วางแผนเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้อย่างเหมาะสม อาจส่งผลให้การเรียนการสอนไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามระยะเวลาที่กำหนด อีกทั้งทำให้ผู้เรียนมีเจตคติทางลบในรายวิชาภาษาไทยและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยน้อยลง ดังเห็นได้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน หรือ O-NET วิชา ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2562 พบว่า มีค่าเฉลี่ย 53.55 คะแนน ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ คือ 55.14 คะแนน และเมื่อพิจารณาค่าสถิติแยกตามสาระการเรียนรู้ พบว่า ทุกสาระการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ ซึ่งโรงเรียนควรเร่งพัฒนาเพราะทุกสาระการเรียนรู้เป็นทักษะจำเป็นที่สำคัญต่อการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ดังนั้น การจัดการเรียนรู้อาษาไทยจึงต้องบูรณาการความรู้ภายในวิชา ทั้ง 5 สาระการเรียนรู้เข้าด้วยกัน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเป็นไปตามธรรมชาติของภาษาที่ต้องพัฒนาทักษะแต่ละด้านอย่างสัมพันธ์กัน Goodman (1986 as cited in Pongpajon, 2019) ได้อธิบายว่า แนวคิดดังกล่าวพัฒนามาจากแนวทางการสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole language) บนฐานของทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ต่อมาได้มีการพัฒนาการเรียนการสอนแนวใหม่บนพื้นฐานทฤษฎี แนวคิด และหลักการดังกล่าว ซึ่งใช้วรรณกรรมเป็นหลักในการจัดการเรียนการสอน เรียกว่า การเรียนการสอนภาษาโดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน (Literature-based approach)

แนวคิดการใช้วรรณคดีเป็นฐาน เป็นแนวคิดที่มุ่งให้ผู้สอนใช้วรรณคดีเป็นสื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียน โดยบูรณาการกิจกรรมทางภาษาด้วยการนำวรรณคดีหรือวรรณกรรมมาเป็นแกนกลางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้วกำหนดสาระการเรียนรู้การอ่าน การเขียน การฟัง การดู การพูด และหลักการใช้ภาษา เชื่อมโยง

สัมพันธ์กับวรรณคดีหรือวรรณกรรมอย่างครบถ้วนภายในขอบเขตที่กำหนด (Archsattroo, 2016) ด้วยความสำคัญของแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำแนวคิดนี้มาเป็นแนวทางในการออกแบบการจัดการเรียนรู้และคิดว่าสามารถแก้ปัญหาข้างต้นได้ เนื่องจากเหมาะสมกับบริบทของหลักสูตรและมีความสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันซึ่งต้องการเปลี่ยนจากการจัดการศึกษาในเชิงปริมาณไปสู่การจัดการศึกษาในเชิงคุณภาพ คือ ลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหา แต่เพิ่มการมีปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนระหว่างผู้สอนและผู้เรียน (Onthanee, 2020) แนวคิดวรรณคดีเป็นฐาน ประกอบด้วยกระบวนการใหม่ 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) เลือกสรรวรรณคดี 2) พิจารณาตัวชี้วัด 3) ระบุชุดผลงานสำคัญ และ 4) สร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนรู้ (Pongpajon, 2019)

ปัญหาสำคัญอีกประเด็นหนึ่งที่ครูผู้สอนคิดว่าเป็นสาเหตุสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของผู้เรียน คือ ปัญหาทางด้านสุขภาพของผู้เรียน ซึ่งอาจเป็นผลมาจากบริบทแวดล้อมของนักเรียน เห็นได้จากการเยี่ยมบ้านนักเรียนและข้อมูลการคัดกรองนักเรียนรายบุคคล พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาความยากจน และปัญหาครอบครัว ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลให้นักเรียนมีสภาวะทางอารมณ์เชิงลบ ทำให้ขาดสมาธิในการเรียน และก่อให้เกิดความเครียด สอดคล้องกับ Evans & Kim (2012 as cited in Jensen, 2020) กล่าวว่า นักเรียนส่วนใหญ่ที่ศึกษาในโรงเรียนและประสบภาวะยากจนมีโอกาสได้รับผลกระทบจากความเครียดสะสมหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นความรุนแรง ปัญหาครอบครัว การพลัดพรากจากครอบครัว หรือการอาศัยในสภาพแวดล้อมที่มีคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐาน เพราะอารมณ์ความรู้สึกเป็นปัจจัยควบคุมการทำงานของสมอง โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กวัยเรียน การปรับตัวได้ดีจะช่วยลดปฏิกิริยาต่อความเครียดในโรงเรียน นำไปสู่ความสำเร็จทางวิชาการ (Adler *et al.*, 2013 as cited in Jensen, 2020) ดังนั้น การศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนให้มีสภาวะที่ดีเพื่อตอบสนองความมุ่งหมายในการจัดการศึกษา (Ministry of Education, 2010)

แนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก (Positive psychology) เป็นศาสตร์หนึ่งในวิทยาศาสตร์ทางสังคมที่ใช้องค์ความรู้ทั้งเชิงศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์เพื่อศึกษาสภาพความเป็นอยู่และพฤติกรรมของบุคคลปกติ โดยให้ความสำคัญกับการค้นหาแนวทางการเสริมสร้างอรรถริยภาพด้วยการยึดจุดแข็งของบุคคลเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาเพื่อให้บุคคลสามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุขและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น (Seligman, 1998 as cited in Tuntivivat, 2017) แนวคิดจิตวิทยาเชิงบวกได้รับอิทธิพลจากศาสนาและปรัชญา พัฒนาเป็นศาสตร์ด้านจิตวิทยา จิตวิทยามนุษยนิยม และจิตวิทยาเชิงบวกในปัจจุบัน ซึ่งศาสตราจารย์ Seligman ได้พัฒนาทฤษฎี P.E.R.M.A. เป็นแนวคิดในการพัฒนาความสุข (Happiness) และสภาวะ (Well-being) โดยมีคำย่อขององค์ประกอบหลักของความสุข 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) อารมณ์เชิงบวก (Positive emotion) 2) การมีจิตผูกพัน (Engagement) 3) ความสัมพันธ์ (Relationship) 4) ความหมายในชีวิต (Meaning) และ 5) ความสำเร็จ (Accomplishment) (Seligman, 2011 as cited in Tuntivivat, 2017) การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวกและการศึกษาเชิงบวกที่มีการศึกษาอย่างกว้างขวางและสามารถนำไปใช้ได้อย่างชัดเจน คือ รูปแบบ PERMA (PERMA model) ซึ่ง Pongpajon (in press) ได้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวกโดยใช้รูปแบบ PERMA และการจัดการเรียนรู้โดยใช้คุณลักษณะที่เป็นจุดแข็งเป็นฐาน (Strength-based education) เพื่อสร้างเสริมสภาวะของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนตามองค์ประกอบของรูปแบบ PERMA ที่กล่าวไว้ข้างต้น ในการเรียนรู้แต่ละขั้นผู้เรียนจะได้เรียนรู้ประเด็นต่าง ๆ ผ่านบทอ่านและการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน ก่อนที่จะนำความรู้เหล่านั้นไปวิเคราะห์เนื้อเรื่องหรือตัวละครในวรรณคดี แล้วจึงเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมของตนเพื่อสร้างการตระหนักรู้ถึงความสำคัญอันนำไปสู่การพัฒนาแนวทางการสร้างสภาวะในชีวิตจริง ซึ่งก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและความตระหนักในคุณค่าของวรรณคดีไทยได้มากกว่าการเรียนรู้วรรณคดีไทยแบบปกติเพียงอย่างเดียว

ทั้งนี้ จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก พบว่า ยังมีงานวิจัยจำนวนน้อยและไม่พบงานวิจัยที่เกี่ยวกับการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวกมาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ด้วยเหตุที่กล่าวมาข้างต้น ในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จึงนำแนวคิดวรรณคดีเป็นฐานมาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA เพื่อเสริมสร้างสภาวะที่ดีของผู้เรียนให้มีความสุขในการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงขึ้นและช่วยให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการ โดยใช้แนวคิดวรรณคดีเป็นฐานร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย หลังการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการ โดยใช้แนวคิดวรรณคดีเป็นฐานร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการ โดยใช้แนวคิดวรรณคดีเป็นฐานร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 253 คน จาก 7 ห้อง
- 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 37 คน จาก 1 ห้อง ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

- 2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเชิงบูรณาการ โดยใช้แนวคิดวรรณคดีเป็นฐานร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีผลการประเมินความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, $SD. = 0.16$) จำนวน 5 แผน 12 ชั่วโมง
- 2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการวิจัย คือ 1) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 - 1.00 ข้อสอบปรนัย จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยาก (P) ตั้งแต่ 0.22 - 0.78 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.22 - 0.63 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.72 2) แบบสอบถามความพึงพอใจ ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 - 1.00

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมดเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะและเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ด้านการวัดและประเมินผล และด้านจิตวิทยา เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาความเหมาะสมและสอดคล้องของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และบันทึกผลการตรวจสอบลงในแบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ควรปรับการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ สำหรับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจมีความเหมาะสมและสอดคล้องสามารถนำไปใช้ได้ ได้ปรับปรุงตามคำแนะนำและให้อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยตรวจสอบอีกครั้งก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

- ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนและหลังการทดลอง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้
- 3.1 ดำเนินการวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนก่อนการทดลองจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
 - 3.2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเชิงบูรณาการ โดยใช้แนวคิดวรรณคดีเป็นฐานร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ จำนวน 12 ชั่วโมง
 - 3.3 ดำเนินการวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนหลังการทดลองจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ โดยใช้แบบทดสอบเหมือนชุดเดิม สลับข้อและตัวเลือก
 - 3.4 ดำเนินการให้ผู้เรียนประเมินความพึงพอใจหลังการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

- ตอนที่ 1 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test (Paired - sample)
- ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test (One - sample)
- ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการ โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยของผลต่าง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าเฉลี่ยผลต่าง	T	df	Sig
ก่อนเรียน	14.00	2.27	11.51	3.40	20.57*	36	0.00
หลังเรียน	25.51	2.79					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 1 พบว่า การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเชิงบูรณาการ โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.51 คะแนน สูงกว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 14.00 คะแนน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการ โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยหลังการจัดการเรียนรู้ เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	เกณฑ์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	df	Sig
หลังเรียน	30	24	25.51	2.27	4.06*	36	0.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเชิงบูรณาการ โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 25.51 คะแนน สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเชิงบูรณาการ โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

ด้าน	รายการประเมิน	n = 39		ระดับความพึงพอใจ
		$\bar{X}$	S.D.	
1	ด้านเนื้อหากิจกรรมการเรียนรู้	4.71	0.26	มากที่สุด
	1. กิจกรรมมีความหลากหลาย ทำให้นักเรียนมีความรู้และเข้าใจเนื้อหามากขึ้น	4.73	0.45	มากที่สุด
	2. กิจกรรมไม่ยากเกินไป นักเรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้	4.65	0.54	มากที่สุด
	3. ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และสร้างความท้าทายในการทำงาน	4.76	0.44	มากที่สุด
	4. ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ ประเมินค่าและแสดงความคิดเห็นในทุกขั้นตอนของการเรียนรู้	4.68	0.48	มากที่สุด
	5. นักเรียนได้รู้จักแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมที่หลากหลาย	4.73	0.45	มากที่สุด
2	ด้านการจัดการชั้นเรียนและบรรยากาศการเรียนรู้	4.70	0.39	มากที่สุด
	6. ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบการเรียนรู้	4.86	0.42	มากที่สุด
	7. ครูจัดการเรียนรู้หรือกิจกรรมที่ตอบสนองความสนใจและความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้คุณลักษณะเด่นที่เป็นจุดแข็งของตนในการเรียนรู้	4.70	0.52	มากที่สุด

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ด้าน	รายการประเมิน	n = 39		ระดับความพึงพอใจ
		$\bar{X}$	S.D.	
2	ด้านการจัดการชั้นเรียนและบรรยากาศการเรียนรู้ (ต่อ)	4.70	0.39	มากที่สุด
	8. ครูจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการสื่อสารเชิงบวกและทักษะทางสังคม	4.81	0.46	มากที่สุด
	9. ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ความรู้เพื่อสร้างประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น	4.70	0.52	มากที่สุด
	10. ครูนำอุปสรรคหรือปัญหาในการทำงานของผู้เรียนมาอภิปรายร่วมกันเพื่อสร้างทักษะการรับมือกับความผิดหวังและการพัฒนาดน	4.43	0.60	มาก
3	ด้านสุขภาวะของผู้เรียน	4.74	0.28	มากที่สุด
	11. มีความสุขในการเรียนรู้ (อารมณ์เชิงบวก)	4.86	0.35	มากที่สุด
	12. ได้ทราบคุณลักษณะที่เป็นจุดแข็งของตน (มีจิตผูกพัน)	4.78	0.48	มากที่สุด
	13. ได้มีส่วนร่วมและมีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างเพื่อนและครู (ความสัมพันธ์เชิงบวก)	4.86	0.35	มากที่สุด
	14. ได้เห็นคุณค่าของตนเองและตระหนักถึงการตั้งเป้าหมายในชีวิต (ความหมายในชีวิต)	4.57	0.50	มากที่สุด
	15. ได้เรียนรู้ที่จะมองความสำเร็จที่ใกล้ตัวมากขึ้นและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (ความสำเร็จ)	4.59	0.49	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	4.72	0.26	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$ และ S.D. = 0.26) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านสุขภาวะของผู้เรียน นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$ และ S.D. = 0.28) ด้านเนื้อหาการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$ และ S.D. = 0.26) และด้านการจัดการชั้นเรียนและบรรยากาศการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$ และ S.D. = 0.39) ตามลำดับ ซึ่งแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้

ด้านสุขภาวะของผู้เรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้ (อารมณ์เชิงบวก) ($\bar{X} = 4.86$ และ S.D. = 0.35) นักเรียนได้มีส่วนร่วมและมีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างเพื่อนและครู (ความสัมพันธ์เชิงบวก) ($\bar{X} = 4.86$ และ S.D. = 0.35) นักเรียนได้ทราบคุณลักษณะที่เป็นจุดแข็งของตน (มีจิตผูกพัน) ($\bar{X} = 4.78$ และ S.D. = 0.48) นักเรียนได้เรียนรู้ที่จะมองความสำเร็จที่ใกล้ตัวมากขึ้นและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (ความสำเร็จ) ($\bar{X} = 4.59$ และ S.D. = 0.49) และนักเรียนได้เห็นคุณค่าของตนเองและตระหนักถึงการตั้งเป้าหมายในชีวิต (ความหมายในชีวิต) ($\bar{X} = 4.57$ และ S.D. = 0.50) ตามลำดับ

ด้านเนื้อหาการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และสร้างความท้าทายในการทำงาน ($\bar{X} = 4.76$ และ S.D. = 0.44) กิจกรรมมีความหลากหลาย ทำให้นักเรียนมีความรู้และเข้าใจเนื้อหามากขึ้น ($\bar{X} = 4.73$ และ S.D. = 0.45) นักเรียนได้รู้จักแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมที่หลากหลาย ($\bar{X} = 4.73$ และ S.D. = 0.45) ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ ประเมินค่าและแสดงความคิดเห็น ($\bar{X} = 4.68$ และ S.D. = 0.48) และกิจกรรมไม่ยากเกินไป นักเรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้ ($\bar{X} = 4.65$ และ S.D. = 0.54) ตามลำดับ

ด้านการจัดการชั้นเรียนและบรรยากาศการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.86$ และ S.D. = 0.42) ครูจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นการสื่อสารเชิงบวกและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ($\bar{X} = 4.81$ และ S.D. = 0.46) ครูจัดการเรียนรู้หรือกิจกรรมที่ตอบสนองความสนใจและความสามารถของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้คุณลักษณะเด่นที่เป็นจุดแข็งของตนในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.70$ และ S.D. = 0.52) ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ความรู้เพื่อสร้างประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น ($\bar{X} = 4.70$ และ S.D. = 0.52) และครูนำอุปสรรคหรือปัญหาในการทำงานของผู้เรียนมาอภิปรายร่วมกันเพื่อสร้างทักษะการรับมือกับความผิดหวังและการพัฒนาดน ($\bar{X} = 4.43$ และ S.D. = 0.60) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการ โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA พบว่า สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ จึงแสดงให้เห็นว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการโดยใช้วรรณคดีเป็นฐานและรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA มาประยุกต์ใช้ร่วมกัน ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการหลัก 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวรรณคดีเป็นฐาน และขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก ในขั้นตอนออกแบบแผนการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวรรณคดีเป็นฐาน ประกอบด้วยกระบวนการ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 เลือกสรรวรรณคดี ผู้วิจัยได้เลือกวรรณคดีเรื่อง พระอภัยมณี ตอน พระอภัยมณีหนีนางผีเสื้อสมุทร มาเป็นแกนกลางในการจัดการเรียนรู้ พบว่าเนื้อหาในวรรณคดีเรื่องนี้มีลักษณะให้ข้อคิดในการใช้ชีวิตครอบครัวและศีลธรรม อีกทั้งมีตัวละครหลากหลายเหมาะสมในการนำมาใช้จัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการวิชาภาษาไทยได้ครบถ้วนทุกทักษะ ขั้นที่ 2 พิจารณาตัวชี้วัด ผู้วิจัยได้พิจารณาตัวชี้วัดให้ครอบคลุมทั้ง 5 สาระการเรียนรู้ในลักษณะทักษะสัมพันธ์และเหมาะสมกับเนื้อหาของวรรณคดีที่เลือก ขั้นที่ 3 ระบุชุดผลงาน ผู้วิจัยได้กำหนดผลงานสำคัญของการจัดการเรียนรู้ในลักษณะบูรณาการเพื่อประเมินการเรียนรู้หลังเรียน และกำหนดใบงาน ใบกิจกรรมย่อย สำหรับประเมินการเรียนรู้ระหว่างเรียน เพื่อให้ทราบพัฒนาการทางการเรียนรู้ของผู้เรียน ขั้นที่ 4 สร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับวรรณคดีที่เลือกและตอบสนองตัวชี้วัดที่กำหนด จะเห็นได้ว่า การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวช่วยปรับลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหา โดยบูรณาการความรู้และทักษะในรายวิชาภาษาไทยทุกสาระการเรียนรู้เข้าด้วยกัน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเป็นไปตามธรรมชาติของภาษาที่ต้องพัฒนาทักษะแต่ละด้านอย่างสัมพันธ์กัน สอดคล้องกับ Archsattroo (2016) ที่ศึกษาวิจัยและพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการตามแนวคิดวรรณคดีเป็นฐานเป็นนวัตกรรมที่ใช้ในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพได้ จากผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าแบบบูรณาการตามแนวคิดวรรณคดีเป็นฐานกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติหลังเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ในขั้นที่ 4 สร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้สอดแทรกกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้น P (Positive emotion) อารมณ์เชิงบวก การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบนี้จะเริ่มต้นหลังจากผู้เรียนได้ศึกษาเนื้อหาของวรรณคดีแล้ว ในขั้นนี้ผู้สอนได้สร้างบรรยากาศเชิงบวกในการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับอารมณ์เชิงบวก อารมณ์เชิงลบ การสร้างสภาวะดุลทางอารมณ์ และเห็นผลกระทบของอารมณ์ทั้ง 2 รูปแบบ นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์หอคัมภ์ประกอบของวรรณคดี วิเคราะห์อารมณ์ตัวละครในวรรณคดีแล้วเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมของตน นักเรียนจึงได้เข้าใจมุมมองและความรู้สึกของตัวละครว่าผลของอารมณ์ย่อมส่งผลให้เกิดการกระทำและการแสดงออกของตัวละครนั้น ๆ อย่างไร การเรียนรู้ในขั้นนี้ส่งผลให้นักเรียนเกิดอารมณ์เชิงบวกและมีความสุขในการเรียนรู้ เห็นได้จากผลการประเมินความพึงพอใจด้านสภาวะของผู้เรียน พบว่า นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้ (อารมณ์เชิงบวก) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.86$) เมื่อนักเรียนเกิดอารมณ์เชิงบวกในการเรียนรู้จึงส่งผลให้การเรียนรู้นั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับ Fredrickson *et al.* (2003 as cited in Jensen, 2020) ที่กล่าวว่า การมีอารมณ์ความรู้สึกเชิงบวกอย่างสม่ำเสมอช่วยป้องกันความรู้สึกทุกข์ใจ บรรเทาอาการเครียดเชิงบวกช่วยลดตัวชี้วัดทางความเครียดเบื้องต้น ทั้งการกระตุ้นสารสื่อประสาทที่ก่อให้เกิดความรู้สึกเชิงบวก นำไปสู่พัฒนาการให้การเรียนมีประสิทธิภาพสูง

ขั้น E (Engagement) การมีจิตผูกพัน ในขั้นนี้นักเรียนได้ศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจุดแข็ง โดยทำแบบสำรวจคุณลักษณะที่เป็นจุดแข็งของตนเอง (VIA youth survey) บนเว็บไซต์ <http://www.viacharacter.org/Character-Strengths> ทำให้ผู้เรียนได้ทราบคุณลักษณะที่เป็นจุดแข็งของตนเองตั้งแต่อันดับแรกจนถึงอันดับสุดท้าย เห็นได้จากผลการประเมินความพึงพอใจของด้านสภาวะของผู้เรียน พบว่า นักเรียนได้ทราบคุณลักษณะที่เป็นจุดแข็งของตนเอง (มีจิตผูกพัน) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$) นอกจากนี้นักเรียนยังได้วิเคราะห์ว่าตัวละครเอกใช้คุณลักษณะที่เป็นจุดแข็งใดในการแก้ปัญหาในเรื่อง และแนวทางการใช้คุณลักษณะเด่นที่เป็นจุดแข็งของตนเองในการแก้ปัญหาในเรื่องโดยได้นำเสนอในรูปแบบของการเขียนคำคม การได้เรียนรู้ในขั้นนี้ช่วยให้ผู้เรียนมีจิตผูกพันในการแก้ปัญหาเพราะได้ใช้คุณลักษณะที่เป็นจุดแข็งของตนเองและตระหนักถึงคุณค่าของคุณลักษณะดังกล่าว ทำให้สนใจที่จะเรียนรู้จึงส่งผลให้เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สอดคล้องกับ Thianlela (2018) ที่กล่าวว่า การสร้างคุณลักษณะที่เป็นจุดแข็งมีผลต่อการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งในระดับปัจเจกและสังคม เป็นปัจจัยที่เชื่อมโยงไปสู่การประสบความสำเร็จในการเรียนการศึกษา การสร้างความพึงพอใจในชีวิต รวมถึงการสร้างความเป็นอยู่ที่ดีให้ตนเอง

ชั้น R (Relationship) ความสัมพันธ์ ในขั้นนี้ผู้สอนช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างดี ได้ใช้ทักษะการฟัง การดูและการพูด และหลักการใช้ภาษาไทย โดยร่วมกันวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครในวรรณคดี ทั้งฝ่ายดีกับฝ่ายดี ฝ่ายร้ายกับฝ่ายร้าย ฝ่ายดีกับฝ่ายร้าย ทำให้ทราบเหตุผลของความสัมพันธ์ทั้งเชิงบวกและเชิงลบนั้น ๆ และได้เชื่อมโยงผลการวิเคราะห์กับประสบการณ์เดิมของตนเอง ทำให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตนเองและผู้อื่น จากผลการประเมินความพึงพอใจของด้านสุขภาวะของผู้เรียน พบว่า นักเรียนได้มีส่วนร่วมและมีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างเพื่อนและครู (ความสัมพันธ์เชิงบวก) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.86$) ในขั้นนี้ผู้สอนได้ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นร่วมกันอย่างเสรี รู้จักการประนีประนอมทางความคิดเพื่อสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกจึงส่งผลให้เกิดความสำเร็จในการเรียนรู้และเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Hamre & Pianta (2001 as cited in Jensen, 2020) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนนั้นเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของนักเรียน ผลการศึกษาข้อนี้สะท้อนข้อเท็จจริงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาเป็นพิเศษ เพราะนักเรียนในช่วยอายุนี้นักรู้สึกโดดเดี่ยว ดังนั้น นักเรียนที่มีครูและเพื่อนร่วมชั้นคอยสนับสนุนจะมีระดับผลคะแนนตามเกณฑ์ประเมินด้านวิชาการและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสูงกว่านักเรียนที่มีปัญหาความสัมพันธ์ การเป็นที่ยอมรับและการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จทางวิชาการที่ช่วยป้องกันไม่ให้นักเรียนทำลายบรรยากาศการเรียนรู้และปกป้องนักเรียนจากปัญหาสังคมได้ (Cook et al., 2012 as cited in Jensen, 2020)

ชั้น M (Meaning) ความหมายในชีวิต นักเรียนได้เห็นความสำคัญ คุณค่า และความหมายของวรรณคดีที่ศึกษา โดยได้วิเคราะห์เป้าหมายของการกระทำของตัวละครและผลของการกระทำว่ามีผลดีหรือผลเสียต่อตนเองและสังคมอย่างไร แล้วเชื่อมโยงผลกับประสบการณ์เดิมของตน นักเรียนได้สะท้อนคิดผ่านการอธิบายว่าการเรียนรู้ที่ได้ศึกษานี้จุดประกายการตั้งเป้าหมายในชีวิตของตนอย่างไร และเป้าหมายที่ตั้งไว้ช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนมุมมองที่มีต่อคุณค่าของตนเอง จากผลการประเมินความพึงพอใจของด้านสุขภาวะของผู้เรียน พบว่า นักเรียนได้เห็นคุณค่าของตนเองและตระหนักถึงการตั้งเป้าหมายในชีวิต (ความหมายในชีวิต) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$) ชั้น A (Accomplishment) ความสำเร็จ การเรียนรู้ในขั้นนี้ทำให้เกิดความสำเร็จ คือ ผู้เรียนได้ทักษะความรู้ ข้อคิด และเกิดความรู้สึกเชิงบวก จากการวิเคราะห์ความสำเร็จของตัวละครเอก วิถีปฏิบัติตน การรับมือกับความผิดหวัง แล้วนำมาเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมของตน ได้นำเสนอแนวทางพัฒนาตนเองเพื่อความสำเร็จในอนาคต จากผลการประเมินความพึงพอใจของด้านสุขภาวะของผู้เรียน พบว่า นักเรียนได้เรียนรู้ที่จะมองความสำเร็จที่ใกล้ตัวมากขึ้นและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (ความสำเร็จ) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$) จะเห็นได้ว่า ในชั้น M (Meaning) ความหมายในชีวิตและชั้น A (Accomplishment) ความสำเร็จ นั้นช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสะท้อนคุณค่าของสิ่งที่ได้เรียน สร้างสรรค์ผลงาน และเสริมสร้างความรู้สึกรักภูมิใจในตนเอง การเรียนรู้ดังกล่าวช่วยเพิ่มความหมายในชีวิตและความรู้สึกประสบความสำเร็จของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมายและมีความสุข ส่งผลให้การเรียนรู้นั้นมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Hattie (2009 as cited in Jensen, 2020) ได้กล่าวถึงงานวิจัยที่ชี้ให้เห็นว่าการประเมินให้ตนเองและการตั้งเป้าหมายความสำเร็จ ในชั้นเรียนสร้างขนาดผลกระทบด้านการเรียนรู้ได้ดีเลิศในระดับ 1.44 ส่งผลให้วิธีการดังกล่าวเป็นปัจจัยที่ก่อประโยชน์สูงสุดอันดับต้น ๆ ต่อความสำเร็จทางวิชาการของนักเรียน

จุดเด่นของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA คือ การเชื่อมโยงแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวกมาใช้ในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยนำเนื้อหาวรรณคดีมาเป็นแกนกลางในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการบูรณาการความรู้ทางภาษาไทยและจิตวิทยาด้านการปรึกษาและแนะแนว เพื่อเสริมสร้างสุขภาวะของผู้เรียนให้เข้มแข็ง ช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งทางสติปัญญาและด้านจิตใจ สอดคล้องกับ Ketman (2018) ที่กล่าวว่า แนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก เป็นแนวทางจิตวิทยาสมัยใหม่ที่ศึกษาพฤติกรรมมนุษย์ โดยมีหลักการให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจจากภายในทำให้เรียนรู้ได้อย่างสนุกสนาน เพลิดเพลิน เกิดความไหลลื่นในการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการเรียนรู้นั้น ผู้เรียนมีอารมณ์เชิงบวก มีจิตผูกพันเกิดความผูกพันกับผู้เรียนและกับครูสอน เชื่อมโยงกับชีวิตจริง เกิดความสำเร็จในตนเองและนำไปใช้ได้ในอนาคต รูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้จึงช่วยวางรากฐานของการใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าและมีความสุขให้แก่ผู้เรียน เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข จึงส่งผลให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพสูง ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการ โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA พบว่า

สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเชิงบูรณาการ โดยใช้แนวคิดวรรณคดีเป็นฐาน ร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพจึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนโดยนำแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก รูปแบบ PERMA มาประยุกต์กับการสอนเนื้อหาวรรณคดี คือ การนำวรรณคดีมาเป็นแกนกลางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยกำหนดสาระการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทย ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง การดู การพูด และหลักการใช้ภาษา เชื่อมโยงสัมพันธ์กับวรรณคดี ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาที่ครบถ้วนในระยะเวลาที่กำหนดและผู้เรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Pongpajon (2019) พบว่า การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดวรรณคดีเป็นฐานช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนมุมมองที่มีต่อการเรียนวรรณคดีแบบเดิมที่เน้นการท่องจำเนื้อหาเป็นสำคัญมาเป็นการคิดวิเคราะห์และเชื่อมโยงบทเรียนกับประเด็นต่าง ๆ ในชีวิตจริง ซึ่งมีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างเจตคติเชิงบวกและการเห็นคุณค่าของการเรียนวรรณคดีมากขึ้น อีกทั้งผู้เรียนยังได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาแบบองค์รวม ซึ่งเป็นการเรียนภาษาที่มีประสิทธิภาพกว่าการเรียนแบบแยกแต่ละทักษะออกจากกัน นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้ดังกล่าวยังสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้เรียนผ่านการศึกษาและทำความเข้าใจลักษณะเด่นที่เป็นจุดแข็งของชีวิตตัวละครในวรรณคดีเป็นหลัก การจัดการเรียนรู้ดังกล่าวนี้ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ในการเรียนวรรณคดีมากยิ่งขึ้น นำไปสู่ความเข้าใจวรรณคดีในฐานะบทเรียนและภาพสะท้อนประสบการณ์ชีวิตมนุษย์อันเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญในการอ่านวรรณคดี ซึ่งช่วยให้การเรียนวรรณคดีพัฒนาเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียน การจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการโดยใช้แนวคิดวรรณคดีเป็นฐานร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสุขภาวะที่ดีขึ้นทุกด้าน เมื่อผู้เรียนมีสุขภาวะที่ดีย่อมทำให้เกิดความสุขในการเรียนรู้ และส่งผลให้การเรียนรู้นี้มีประสิทธิภาพสูง สอดคล้องกับ Rujiganjanarat *et al.* (2020) ที่ได้ศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการเรียนรู้ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์แผนไทยโดยมีความสุขในการเรียนเป็นตัวแปรต้นกลาง พบว่า เมื่อผู้เรียนมีความสุขจะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ความสุขซึ่งเป็นอารมณ์เชิงบวกจะทำให้บุคคลขยายการตระหนักรู้ในตนเองสูงขึ้น (Broaden individuals' awareness) กล่าวที่จะสำรวจตนเองทั้งความคิดและพฤติกรรม จึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเกณฑ์ที่สูงขึ้นได้ สอดคล้องกับ Ryff (1989 as cited in Thavorn *et al.*, 2018) ได้อธิบายเกี่ยวกับสุขภาวะทางจิตใจว่า การที่บุคคลเติบโตและมีการพัฒนาทั้งร่างกายและจิตใจอย่างต่อเนื่อง ตระหนักรู้ถึงศักยภาพของตนเอง และมองเห็นโอกาสแห่งการปรับปรุงพฤติกรรมของตนตลอดเวลาจะส่งผลต่อผลการเรียนของบุคคลนั้น

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA โดยภาพรวม นักเรียนพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ ด้านสุขภาวะของผู้เรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนเห็นว่าตนมีสุขภาวะตามองค์ประกอบความอยู่ดีมีสุข (Well-being) ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก รูปแบบ PERMA ดังนั้น รูปแบบการจัดการเรียนรู้จึงช่วยส่งเสริมสุขภาวะที่ดีของผู้เรียน สอดคล้องกับ Pongpajon (in press) ที่ได้ศึกษาวิจัยและพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวกโดยใช้รูปแบบ PERMA กับการเรียนรู้โดยใช้คุณลักษณะที่เป็นจุดแข็งเป็นฐานมีผลต่อสุขภาวะของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนมีสุขภาวะในภาพรวมสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รวมถึงทุกองค์ประกอบย่อยสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เพราะผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับสุขภาวะและแนวทางการพัฒนาสุขภาวะในด้านต่าง ๆ ผ่านการวิเคราะห์วรรณคดีที่ตนศึกษาและเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมของตน ซึ่งก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและการนำไปใช้ในชีวิตจริง รองลงมาคือ ด้านเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมมีความหลากหลายไม่ยากเกินไป นักเรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้ โดยกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ได้ฝึกคิดวิเคราะห์ ประเมินค่า และแสดงความคิดเห็นในทุกขั้นตอนของการเรียนรู้ สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ตามแนวคิด Teach Less learn More (TLLM) ที่มุ่งเน้นประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้และการเตรียมความพร้อมในการใช้ชีวิตของผู้เรียน โดยเพิ่มปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนเอง และลดการเรียนแบบท่องจำลง ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จทางการเรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง (Thongking, 2020) และลำดับสุดท้ายคือ ด้านการจัดการชั้นเรียนและบรรยากาศการเรียนรู้ ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการออกแบบการเรียนรู้ มีกิจกรรมที่ตอบสนองความสนใจและความสามารถของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้

ใช้คุณลักษณะเด่นที่เป็นจุดแข็งของตนเอง เน้นการมีส่วนร่วม การสื่อสารเชิงบวกและทักษะสังคม สอดคล้องกับ Ladd & Dinella (2009 as cited in Jensen, 2020) ที่กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในห้องเรียนอย่างต่อเนื่องส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยมีส่วนสำคัญให้เกิดความสำเร็จ การมีส่วนร่วมอาจต้องอาศัยการประมวลผลด้านการรู้คิดระดับสูง เป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งต่อการที่ผู้เรียนจะอยู่ในภาวะทางอารมณ์เชิงบวกและมีประสบการณ์เชิงบวกในโรงเรียน นอกจากนี้บรรยากาศการเรียนที่ดียังสามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้ อยากรเรียนและเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนเชิงบวกจึงเป็นสิ่งที่สำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ของผู้เรียน (Thongking, 2020)

จากผลการศึกษาดังกล่าวมาข้างต้นนั้นแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเชิงบูรณาการ โดยใช้แนวคิดวรรณคดีเป็นฐานร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นพบคุณลักษณะที่เป็นจุดแข็งของตนเอง และเสริมสร้างสุขภาวะที่ดีของผู้เรียนให้มีความสุขในการเรียนรู้ จึงทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิผลมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงขึ้น

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเชิงบูรณาการ โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเชิงบูรณาการ โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ผลการศึกษาคำตอบใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนอาจมีสภาวะทางอารมณ์ที่ไม่พร้อมในการเรียนรู้ เช่น เกิดภาวะเครียด เนื่องจากมีภาระงานจากการเรียนหรือการทำกิจกรรมของโรงเรียน ซึ่งอาจส่งผลทำให้การเรียนรู้ในช่วงนั้นไม่เป็นไปตามกระบวนการที่กำหนดไว้ ผู้สอนสามารถยืดหยุ่น ปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์และบริบทของผู้เรียน

1.2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA มีลักษณะกิจกรรมที่หลากหลายและมีกระบวนการกลุ่มจึงจำเป็นต้องใช้เวลามาก ครูควรคำนึงถึงเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปใช้การจัดการเรียนรู้กับระดับชั้นอื่น ๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.2 ควรมีการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยในเรื่องอื่น ๆ หรือวรรณคดีไทยในลักษณะอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- Archsattroo, S. (2016). Effect of instructional activities through literature Klon Dok Sroy Rumpoeng Nai Paacha integrating and a literature-based approach for Mattayomsuksa 2 students Suanboonyopatham Lamphun school. *Journal of Graduate Research*, 7(1), 43-58. (in Thai)
- Jensen, E. (2020). *Poor students, rich teaching: seven high-Impact mindsets for students from poverty*, revised edition. (Wongkittithorn, T. & Ponpala, L., Translator). Bangkok: Bookscape. (in Thai)
- Ketpan, P. (2018). *Positive psychology and learning*. [Online]. Retrieved April 4, 2020, from: <https://www.facebook.com/pketumarn/posts/2330758660272170>. (in Thai)
- Ministry of Education. (2009). *The basic education core curriculum B.E.2551*. Bangkok: Agricultural Co-operative Federation of Thailand Ltd.

- Ministry of Education. (2010). *National education act. B.E. 2542 and amendments (the second version) B.E. 2545 and (the third version) B.E. 2553*. [Online]. Retrieved September 10, 2020, from: <http://www.atg.go.th/law-03.html>
- Onthanee, A. (2020). Perspectives on curriculum development through the national scheme of education B.E. 2560 - 2579. *Journal of Education Naresuan University*, 22(1), 366-380. (in Thai)
- Pongpajon, C. (2019). Thai language arts learning unit design using a literature-based approach: concept, application and critical concerns. *Journal of Manutsayarat Wichakan*, 26(2), 95-125. (in Thai)
- Pongpajon, C. (in press). Development of Thai literature learning management model based on positive psychology by using PERMA model and strength-based education for fostering well-being of secondary students. *Journal of Social Sciences and Humanities*. (in Thai)
- Rujiganjanarat, K., Obhasi, S., Worasayan, W., Suksawang, P. (2020). Effect of learning style to academic achievement for Thai traditional medical students by happiness learning as a mediator. *Silpakorn University Journal*, 40(2), 50-61. (in Thai)
- Thavorn, T., Pimroon, S., Thanoi, W. (2018). Correlated factors of psychological well-being among high school students. *Journal of Nursing Science*, 36(3), 59-70. (in Thai)
- Thianlela, W. (2018). *24 key characters: Global education goals and the quality of life of the new generation*. [Online]. Retrieved March 24, 2020, from: <https://thepotential.org/knowledge/character-strengths/>. (in Thai)
- Thongking, P. (2020). The teacher's role and creating a positive learning environment in the 21st century classroom. *CMU Journal of Education*, 4(1), 50-59. (in Thai)
- Tuntivivat, S. (2017). Positive psychology: development, applications and challenges. *Journal of Behavioral Science for Development (JBSD)*, 9(1), 277-290. (in Thai)